

EEN WOORD BIJ DE ZESDE PAASZONDAG (Joh. 14, 15-21)

Dag lieve mensen,

Op deze mooie zonnige vrijdagmiddag – toch een mooi geschenk niet? binnen deze corona-perikelen-tijd – graag *een woord bij de zesde paaszondag*.

Met de evangelieperikope voor deze paaszondag voert de liturgie ons midden in de afscheidsrede van Jezus. De rede die de evangelist Johannes Jezus in de mond legt tussen het laatst samen tafelen met zijn leerlingen, het laatste avondmaal, en zijn arrestatie.

En na het eerste deel van die rede van Jezus, zitten de leerlingen vol vragen....

Zijn het vragen die ze zich stellen vóór of nà de dood van Jezus?

Wellicht zijn het vragen die ze zich stelden zowel vóór de terechtstelling van Jezus, als nà zijn smadelijke en voor hen toch onverwachte kruisdood.

Petrus horen we vragen: 'Jamaar Jezus wààr ga je dan naartoe?' Want hij wil Hem kost wat kost volgen wat er ook gebeurt. En Jezus zegt tot Petrus dat hij Hem tot driemaal toe zal verloochenen.

En dan de vraag van Thomas 'Wij weten niet waar je naartoe gaat, hoe kunnen wij dan de weg kennen?' Waarop Jezus antwoordt dat Hij, Jezus, de weg is. Tenslotte is er Filippus met de bede: 'Laat ons de Vader zien!' .... "Wie Mij ziet, ziet de Vader", antwoordt Jezus hierop.

Tijdens zijn aardse leven was Jezus lichamelijk onder de mensen aanwezig. Wie in Hem geloofde, kon zich voortdurend aan Hem optrekken. Voor zijn leerlingen was Hij dan ook een steun en sterkte, geboeid en uitgedaagd door zijn bevrijdende woorden en handelen. Hadden zij trouwens niet hun netten achtergelaten om Hem te volgen, om vissers van mensen te worden? Maar wat als Hij er eenmaal niet meer zou zijn?...

Is het dan ook niet begrijpelijk, lieve mensen, dat die wondervolle antwoorden van Jezus, de leerlingen in verwarring brengen, bij hen angst, droefheid en onzekerheid oproepen? Dat zij zich verlaten zouden voelen als wezen, als verlaten in de wereld rondom zich? Er leefde een diepe kloof tussen de wereld om hen heen en hun geloof in Hem waarop zij alle hoop hadden gesteld.

De vragen, de angst, de verwarring en de onzekerheid van de leerlingen die de veroordeling en de dood van Jezus hebben meegemaakt en hebben moeten verwerken, kunnen ook de vragen, angst, verwarring en onzekerheid geweest zijn van heel wat christenen, op het einde van de jaren tachtig nà Christus, de periode waarin dit evangelie zijn definitieve vorm kreeg. De periode van vervolging en van onrust binnen de Johannesgemeenschap. Onrust omwille van de vragen die er leefden en waarop het evangelie een antwoord probeert te geven.

Lieve mensen, mogelijks, begrijpelijk, roepen deze reële en existentiële vragen ook angst en verwarring op, wantrouwen en onzekerheid bij heel wat christengelovigen concreet vandaag. Er gebeurt, evolueert en verandert immers zoveel in de huidige tijd van coronapandemie dichtbij en overal in de wereld, óók binnen de Kerk, óók in de wijze van christen zijn.

Wat betekent het dan vandaag dat Christus de weg is? Waar zien wij de Vader?

Het kan toch niet anders, dan dat wij in een grondig veranderende wereld - net zoals de gemeenschap van Johannes - samen en op basis van het evangelie steeds uitgenodigd worden te blijven zoeken en herdenken hoe Christus voor ons de weg is vandaag.

Moeten wij niet doen wat de eerste christenen reeds deden zolang voor ons? In ieder geval mag het ons niet onrustig of angstig maken als we in alle openheid, samen verder proberen te zoeken en te vinden; die droom van Jezus (ik kan het niet genoeg herhalen!) ook vandaag opnieuw waar te maken.

Wie in alle eerlijkheid zoekt, weet: Jezus blijft de weg en de waarheid; zij zullen de Vader zien! De 'Andere Helper', Gods Geestkracht is immers ook in hen tot kracht gekomen.

Zo ook hebben de eerste leerlingen van Jezus geleidelijk ervaren dat Hij hun herinnering, hun hart, hun geweten bleef bewonen tot over de dood heen. Hun persoonlijke relatie met Jezus heeft hun onvoorwaardelijk vertrouwen in de levende Jezus gewekt. Doorheen dit alles groeide het besef waar Jezus hen naartoe bracht. Namelijk, houden van zijn medemensen is de weg naar de Vader. 'Heb je naaste lief, gelijk jezelf...'

Lieve mensen,

Het evangelie van deze paaszondag eindigt met de woorden: 'Wie zich aan Mijn opdracht gebonden weet' - anders uitgedrukt - 'Wie in eer en geweten mee zoekt wat die opdracht voor vandaag inhoudt, en haar ter harte neemt, die is het die Mij liefheeft. En wie Mij liefheeft', zegt Jezus, 'zal ondervinden hoe de Vader hem liefheeft, en ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem openbaren'.

Eigenlijk is er geen plaats voor onrust en verwarring, ook niet vandaag. Er is enkel plaats voor het samen blijven zoeken hoe vandaag Jezus Christus onze weg is en elkaar daarin te helpen en te steunen om die weg te gaan. Zelfs in tijden van 'blijf in je kot!' kunnen wij en mogen wij zaaiers zijn van wat Blijde Boodschap kan betekenen.

Moge het zo zijn, ik wens het jullie van harte toe.

Goede moed! Amen.

Stani Schoonheere, pastoor